

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД ПАНЧЕВО
2К.бр.92/11
03.04.2012.година
П а н ч е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Панчеву у кривичном већу састављеном од судије Сахтер Ондреја као председника већа, судије Славице Максић као члана већа и судија поротника Марић Миомира, Михајловић Светлане и Тошић Милорада као чланова већа, са записничарем Новаковић Зденком, у кривичном предмету против окривљеног АА из Гудурице, кога бране адвокати. Журжован Октавијан и Василије Милош, због кривичног дела убиства из чл.113 КЗ, поводом оптужнице ВЈТ Панчево КТ.бр.41/2011 од 12.08.2011.године, измењене писменим поднеском КТ.бр.41/2011 од 07.03.2012.године, након одржаног главног јавног претреса дана 29.03.2012.године, у присуству окривљеног АА, бранилаца окривљеног адвоката Журжован Октавијана и Василија Милоша, оштећених АВ, АС и АД, а у одсуству уредно обавештеног заменика ВЈТ Панчево, донео је дана 03.04.2012.године и истог дана јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

Окривљени АА, од оца АЕ и мајке АФ, рођене рођен .године у месту Кална, Општина Црна Трава, са пребивалиштем у Гудурици, ул. бр. 61, ЈМБГ, пензионер, ожењен, отац једног пунолетног детета, писмен, са завршеном основном школом, војску одслужио .године у Загребу, без чина и одликовања, власник породичне куће са окућницом на адреси пребивалишта и 2 хектара обрадивог пољопривредног земљишта у КО Гудурица, неосуђиван, не води се поступак за друго кривично дело, налази се у притвору Окружног затвора у Панчеву по решењу о одређивању притвора дежурног истражног судије Вишег суда Панчево Ки.бр.51/11 од 24.05.2011.године, а који се рачуна од 22.05.2011.године од 21,30 часова, а који притвор је продужаван, а последњи пут решењем Вишег суда Панчево КВ.бр.85/12 од 09.03.2012.године,

КРИВ ЈЕ

Што је,
Дана 22.05.2011.године у око 19,00 часова у Гудурици лишио живота свог сина покојног оштећеног АГ рођеног .године тако што се у породичној кући која се налази у ул. у којој је живео заједно са супругом, сином покојним оштећеним АГ и његовом породицом, умешао у расправу која је започела између оштећеног који је био у алкохолисаном стању 2,00 промила алкохола у крви и његове мајке која га је спречавала да узме карабин и иде у лов јер је био под дејством алкохола и током које расправе ју је оштећени вређао и одгурнуо, због чега је и

пришао оштећеном у намери да прекине свађу али пошто је оштећени и њега одгурнуо и ударио у пределу лица, запао је у стање реактивне афективне напетости са садржајем афекта гнева средњег интензитета услед чега је његова способност да схвати значај свог дела и могућност да управља својим поступцима била смањена Али не битно, након чега је отишао у своју собу, из регала узео ловачки нож, вратио се до оштећеног који се налази у ајнфору куће и у тренутку када су били лицем у лице у стајаћем положају са удаљености од највише за дужину руке, снажно је замахнуо руком и ловачким ножем који је држао у руци убо је оштећеног у пределу грудног коша, након чега је оштећени извадио нож из грудног коша и са ножем у руци кренуо према окривљеном који се кретао – повлачио уназад, те је код степеница које из ајнфора воде ка улазним вратима у кућу дошло до пада окривљеног и оштећеног преко њега на бетонску подлогу и том приликом је окривљени АА у контакту са подлогом задобио лаке телесне повреде у виду нагњечења крвног подлива и огуљотине у пределу десног лакта, нагњечења и крвног подлива у пределу левог лакта, а од контакта са ножем који је држао оштећени раздерно нагњечну рану и крвни подлив у пределу трбуха, а оштећени лепојевић АГ од пада и контакта са подлогом лаке телесне повреде у виду огуљотине на средини десног образа и огуљотине у доњем делу левог грудног предела, док је оштећена АН које је са оштећеном АВ пришла да подигне оштећеног са окривљеног док се нож налазио код оштећеног, задобила лаке телесне повреде у виду раздерно нагњечне ране десне потколенице, и на тај начин је окривљени убодом ловачким ножем у предео грудног коша нанео оштећеном тешке телесне повреде опасне по живот у виду пресецања бочне стране срчане кесе, десне преткоморе, средишњег дела дијафрагме, мишића петог међуребарног простора, потпуног пресецања шестог ребра и потпуног пробадања јетре, које повреде су нанете у склопу убодног канала чији почетак се налази на десној половини грудног коша и наставља се у доњи унутрашњи део услед чега је дошло до крварења унутар десне грудне дупље и искрвављења и смрти оштећеног АГ на лицу места, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено

Чиме је извршио кривично дело убиства из чл. 113 КЗ,

Па га суд на основу одредби чл. 113 КЗ и чл. 4, 5, 22, 25, 42, 43, 45, 54 КЗ

О С У Ђ У Ј Е **НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 12 (ДВАНАЕСТ) ГОДИНА**

У коју се изречену казну затвора окривљеном урачунава време проведено у притвору по решењу истражног судије Вишег суда Панчево Ки.бр.51/11 од 24.05.2011.године који се рачуна од 22.05.2011.године од 21,30 часова и надаље и који може трајати до упућивања окривљеног у установу за издржавање казне али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу чл. 206 ст. 2 ЗКП оштећене се са имовинско правним захтевом упућују на парницу.

На основу чл.193 и чл.196 ЗКП обавезује се окривљени да у корист буџетских средстава суда а на име паушала уплати износ од 15.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од укупно 164.002,95 динара а који укупни трошкови обухватају трошкове вештака Ане Наиман у износу од 36.567,50 динара, трошкове вештака

Ковачевић Ратка у износу од 66.381,10 динара, трошкове вештака др Божић Љубише у износу од 45.800,00 динара, трошкове вештачења ВМА у износу од 8.040,00 динара, трошкове апотеке Панчево у износу од 814,35 динара и трошкове Окружног затвора у износу од 6.400,00 динара као и да оштећенима накнадни трошкове због пуномоћника адвоката Николе Медаковића у износу од 212.500,00 динара, а све то у року од 15 дана по правоснажности пресуде и под претњом принудног извршења.

Према окривљеном АА са личним подацима као у списима

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

Да је,

Дана 22.05.2011.године у Гудурици неовлашћено држао ватрено оружје тако што је у својој кући која се налази у ул. _____ способан да схвати значај свог дела и могао да управља својим поступцима, држао ловачки карабин марке „Црвена застава“ фабричког броја _____, за који нема оружни лист односно дозволу за држање, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршења, а био је свестан да је његово дело забрањено,

Чиме би да је извршио кривично дело неовлашћено држање оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 1 КЗ

А на основу чл. 354 ст. 1 тач. 1 ЗКП.

На основу чл. 206 ст. 3 ЗКП оштећени се са имовинско правним захтевом упућују на парницу.

На основу чл.197 ЗКП окривљени АА ослобађа се плаћања трошкова кривичног поступка који се односе на ово кривично дело и који трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

ВЈТ из Панчева подигло је оптужницу КТ.бр.41/2011 од 12.08.2011.године против окривљеног АА из Гудурице, због кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ и кривичног дела неовлашћено држање оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 1 КЗ, учињених на начин, у време и на месту како је то описано у диспозитиву горе наведене оптужнице.

Писменим поднеском КТ.бр.4172011 од 07.03.2012.године ВЈТ Панчево изменило је поднету оптужницу тако што је изменило чињенични опис кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ а истовремено је одустало од оптужнице у делу који се односи на кривично дело неовлашћено држање оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 1 КЗ.

У својој завршној речи заменик ВЈТ Панчево, Ана Кураи остала је у целости код измењене оптужнице наводећи да је током доказног поступка на главном претресу изведено низ доказа из којих се може закључити о кривици окривљеног за наведено кривично дело, саслушана је одбрана окривљеног, оштећени, сведоци, изведено је судско медицинско вештачење од стране Др Љубише Божића, неуропсихијатријско од стране професора Др Ратка Ковачевића и специјалисте клиничке психологије Наиман Ане, а из којих доказа се може утврдити да су се у радњама окривљеног стекли сви

битни елементи бића кривичног дела за које је оптужен, односно да је у својој кући 22.05.2011.године у око 19,00 часова након краћег сукоба, свађе са својим сином оштећеним АГ, истог лишио живота, наводећи да је дошло до сукоба између оштећеног и његове супруге и мајке, да се у ту свађу умешао отац, окривљени који је покушао да прекине свађу, али да га је након што је увредио мајку оштећени одгурнуо, ударио у пределу лица што је довело по мишљењу вештака до тога да окривљени западне у стање афекта гнева средњег интензитета а што је даље уз чињеницу да је код окривљеног утврђено да се ради о пасивно зависној личности са фрустрационом нетолерантношћу у провокативним ситуацијама довело до тога да његова урачунљивост у том тренутку буде смањена, међутим не битно и у таквом стању донео одлуку, отишао у спаваћу собу, узео ловачки нож, изашао, вратио се до оштећеног и у тренутку када се налазио како је то наведено у налазу и мишљењу вештака Др Љубише Божића на раздаљини од дужине руку у односу на оштећеног, ловачким ножем који је држао у руци убо је оштећеног у пределу грудног коша којом приликом му је нанео тешке телесне повреде описане у диспозитиву оптужнице од којих повреда је оштећени недуго после тога преминуо, заменик ВЈТ Панчево такође навела да се вештак Др Љубиша Божић изјашњавао у погледу одбране окривљеног у којој наводи да је ловачки нож бацио у правцу оштећеног и на тај навод одбране окривљеног Др Љубиша Божић је навео да је такав начин односно механизам оштећивања оштећеног могућ само у теоријском смислу, а да се највероватније обзиром на положај убодног канала ране и због чињенице да је дошло до потпуног пресецања шестог ребра механизам повређивања онај је који је он описао и то „са раздаљине од оштећеног за дужину руке“ и да се при том ради о веома снажном замаху руком у којој је држао ловачки нож. Такође што се ловачког ножа тиче вештак је навео након непосредног увида у исти да је он средство које је подобно за наношења повреда какве је констатовао код оштећеног приликом вршења обдукције.

У својој завршној речи пуномоћник оштећених адв. Никола Медаковић изјавио да се придружује завршној речи заменика ВЈТ Панчево да у односу на окривљеног поставља имовинско правни захтев у неопредељеном износу и моли да их суд са истим упути на парницу и приложио је трошковник.

У својој завршној речи окривљени АА сложио се у потпуности са завршном речи коју су изнели његови браниоци и то адв. Василије Милош у усменој форми и бранилац адв. Журжован Октавијан у писменој форми и изјавио да нема више шта да изјави.

У писменој завршној речи бранилац окривљеног адв. Журжован Октавијан навео је да чињенични опис из оптужнице не одговара утврђеном чињеничном стању, наиме да је окривљени у својој одбрани истакао да је заиста том приликом лишио живота свог сина АГ, да је то учинио тако што га је ловачким ножем пошто га је претходно оштећени АГ ударио песницама у главу и одгурнуо га, да је он једноставно „зафрљачио“ нож у правцу оштећеног и да је видео да се нож забио у десну страну груди и да је чуо да је сведокиња АВ која је била поред њега викнула „нож“. Надаље да је навео да је видео нож у грудима оштећеног, пришао му је са намером да му помогне и видео је да је оштећени десном руком ухватио нож за дршку, извукао га из својих груди и мисли и сећа се као кроз маглу да је тим ножем оштећени насрнуо на њега и да га је повредио у пределу стомака са леве стране. У даљем току своје завршне речи бранилац адв. Журжован Октавијан вршио је анализу исказа сведока АВ и сведока АН дајући опис њиховог исказа које су оне дале како у истражном

поступку тако и на главном претресу, наводећи након тога да су у овом поступку саслушана два вештака, вештак судске медицине Др Љубиша Божић и неуропсихијатар Др Ратко Ковачевић, а да је одбрана у току поступка тражила а обзиром да та вештачења нису дала одговоре на све битне околности да би се утврдиле одлучне чињенице, да се одреде нова вештачења од стране других вештака, а који предлог је веће на претресу од 23.03.2012.године одбило, наводећи да одбрана није имала примедби на налаз вештака Др Љубише Божића који је детаљно приликом обдукције оштећеног и узрока смрти утврдио повреде, али да није одбрана могла да прихвати део налаза који се односи на начин nanoшења повреда јер је вештак изјавио да се ради о убодини у пределу грудног коша са десне стране, а кретање ножа је детаљно описао и повреде које су тим ножем нанете у унутрашњим органима. Међутим, наводи бранилац да се окривљени АА брани да је повреду оштећеном а свом сину нанео тако што је у правцу њега бацио нож, а ову могућност вештак не искључује, али допушта као теоретску могућност nanoшења повреда, те по становишту одбране овакав налаз не може довести до утврђивања одлучне чињенице у погледу начина извршења кривичног дела, јер вештак у свом налазу тврди да је одстојање између оштећеног и окривљеног било на дохват руке, што значи дужина испружене руке и при том налазу је и остао, док међутим сведокиња АВ, мајка оштећеног је пред већем изјавила да је одстојање између оштећеног и оптуженог било на 3 до 4 корака и да је она видела да је он бацио нож у правцу АГ и да се тај нож забо АГ у груди. По мишљењу одбране посебно битна чињеница је моменат извлачења ножа који је својом руком урадио оштећени јер вештак допушта евентуално минималан обим правца ране убодине и самим тим искључује другу могућност као и могућност да је евентуално оштећени приликом вађења ножа могао да оштети неки орган. Бранилац Журжован Октавијан је такође навео да у погледу налаза и мишљења вештака Др Ратка Ковачевића браниоци истичу чињеницу да је овај вештак искључио постојање кумулације афеката код окривљеног АА из разлога што је оштећени био тај који је цео овај догађај проузроковао својим понашањем, те да по мишљењу бранилаца у конкретном случају може се говорити да је окривљени АА извршио кривично дело убиства на мах из чл. 115 КЗ јер је несумњиво утврђено да је окривљени без своје кривице доведен у јаку раздраженост нападом и тешким вређањем од стране оштећеног.

У својој завршној речи бранилац окривљеног адв. Милош Василије изјавио је да сматрају да окривљени није извршио кривично дело убиства из чл. 113 КЗ на начин који му је стављен на терет оптужницом наводећи да имамо две верзије самог догађаја, једна која је наведена у оптужници државног тужиоца и другу коју је дао сам окривљени и да су се током доказног поступка две битне околности искристалисале а које су битне за одлуку у овој правној ствари, прва је начин извршења кривичног дела, а друга је стање свести окривљеног у тренутку извршења кривичног дела, наводећи да сматра да је током поступка доказано да су повреде које је оштећени задобио и од којих је касније преминуо нанесене на тај начин што је окривљени бацио нож ка оштећеном, да у прилог томе иду сагласни искази окривљеног и оштећене АВ док вештак Др Љубиша Божић такође оставља могућност таквог механизма настанка повреде, наводећи да је вештачење Др Љубише Божића неприхватљиво из разлога што вештак противно правилима струке не дозвољава могућност да су одређене повреде настале извлачењем ножа од стране оштећеног и да сматрају да је током доказног поступка морало бити одређено ново судско медицинско вештачење, а друго кључно питање које се односи на стање свести окривљеног у тренутку извршења кривичног дела, да сматрају да се окривљени критичном приликом налазио у стању јаке раздражености изазване тешким вређањем, претњама и физичким нападима оштећеног,

а да је вештак неуропсихијатар Др Ратко Ковачевић у свом налазу и мишљењу који је одбрана оспорила, употребио уникатну формулацију да се окривљени налазио у стању реактивне афективне напетости, те да одбрана сматра да је извршено вештачење недоречено, непотпуно и дато противно правилима струке, јер вештак не дозвољава могућност да је у афективном стању окривљеног био присутан и елеменат страха. Бранилац адв. Милш Василије је такође навео да сматра погрешним и околност да вештак није дозволио да код окривљеног постоји и кумулација афеката и на крају да оспоравају и параметре којима се вештак руководи обзиром да је у свом усменом налазу изјавио да је степен афекта окривљеног утврдио с обзиром на сећање окривљеног о насталим догађајима, посебно што је вештак изјавио да стање свести односно свест окривљеног о околним догађајима искључује афективно стање што одбрана сматра неприхватљивим.

У својој одбрани изнетој на записник о саслушању осумњиченог КУ.бр.129/11 од 23.05.2011.године осумњичени АА изјавио је да у том тренутку услед терапије која му је дата у Општој болници у Вршцу није психички способан да изнесе своју одбрану.

У својој одбрани изнетој пред истражним судијом Вишег суда Панчево на записник КИ.бр.51711 од 24.05.2011.године, окривљени АА бранио се ћутањем да би на његову молбу био саслушан од стране истражног судије Вишег суда Панчево на записнику КИ.бр.51/11 дана 13.06.2011.године и том приликом окривљени је у својој одбрани навео да је у својој породичној кући у Гудурици живео са својом супругом АВ, покојним сином АГ његовом супругом АН и њихове двоје малолетне деце, да су у том домаћинству живели сви заједно 10 година, да нису имали посебних проблема нити већих породичних свађа, да је он до 04.07 2004. године имао проблема са алкохолом, да се у три наврата у временском периоду од по два месеца лечио у неуропсихијатријској болници у Вршцу али да је после тога престао да користи алкохолна пића и од тог датума више никада није узео алкохол, а да је његов сада покојни син АГ повремено користио алкохолна пића. Такође је у својој одбрани навео да се дана 22.05.2011.године ништа посебно није дешавало, да су радили неке ситне уобичајене послове, а у вечерњим часовима, да је у просторији у којој су боравили он и супруга ушла снаја АН, иза ње и њихови унуци, да је АН била надурена, да је супруга питала „шта је било, сигурно се АГ напио“ да јој је она одговорила „шта би друго“ и да је 10 минута касније у просторију ушао АГ видно алкохолисан и да се обратио његовој супрузи говорећи јој нешто у смислу „ето ти твоја Босанка васпитај је да се мало понаша када њени нису знали“ мислећи при том на своју супругу, да је у међувремену његова снаја АН изашла из те просторије, да се ту још водила нека полемика и да је у једном тренутку АГ рекао „сад ћу да вас побијем мајку вам јебем, запалићу вас“ да је тада његова супруга устала са намером да га не пусти да изађе напоље да не би правио проблема са снајом, да је АГ њу мало ту повлачио и покушавао да је насилно одгурне од врата, те да је он – окривљени устао, пришао, ухватио супругу за руку и рекао јој да се склони да га пусти да изађе напоље и да када је то урадио да га је онда АГ једном ударио песницом посред чела мало јаче и да је он тада АГ рекао „мајку ти твоју зар ти мене да удариш“, да је био веома изненађен јер то АГ никада раније није урадио и то није очекивао од њега, те да је одлучио да позове полицију и обавести их о томе да АГ прави неред, те да пошто није уочио фиксни телефон да је ушао у спаваћу собу и како није могао да нађе ни свој ни супругин телефон, да је отворио регал и из фиоке узео ловачки нож који се види на фотографији број 47 који је био тамо одложен у футроли, да је нож извадио из футроле

и понео са намером да можда заплаши АГ уколико буде намеравао да га нападне, и да је када је изашао из спаваће собе да је АГ већ био изашао у двориште заједно са својом мајком, те да је излазећи из куће обзиром да га је мало попустио тај бес тај нож бацио на сто и да је видео свој карабин са оптиком а знајући да је АГ мало пре претио, подигао је тај карабин и треснуо га о бетон и да му је у том тренутку пришао АГ и задао му још два ударца песницом али да не зна тачно где мисли у главу, а да није сигуран, а могуће и у горњи део тела, а одмах после тога га је рукама одгурнуо мало јаче, те се он затетурао уназад према улазним вратима, раширио је руке тако да му је десна рука прелазила преко стола и на тај начин је поново дошао у посед ножа који је тамо одложио и када му се нож нашао у руци уопште није размишљао шта му је доспело у руку, једноставно да га је зафрљачио у његовом правцу и да је видео да је нож погодио АГ у десну страну груди, да су се у том тренутку они налазили на удаљености од пар корака, те да је када је видео нож у грудима АГ да је пришао да му помогне да спаси што се спасти може, а да је АГ десном руком ухватио нож за дршку и извукао га из својих груди и тим ножем насрнуо на њега, мало га је повредио у пределу стомака са леве стране и тако ишао према њему а он уназад све до саксија које се виде на фотографији број 13 где је он пао уназад и дочекао се на десни лакат, а АГ је пао преко њега, да су одмах пришле његова супруга и снаја и покушале да га подигну и склониле га ту са стране, након чега је он устао, видео нож поред себе, да га је узео и заједно са њим ушао у собу и вратио нож у футролу, затим да је узео карабин, повукао затварач уназад како би проверио да ли у њему има муниције и да је констатовао да у њему није било метака. Окривљени је навео да је затим такође уочио и АГ који је лежао поред бунара који се види на фотографији бр. 22, да је лежао између бунара и капије на леђима и да је још увек давао знаке живота као и да неколико тренутака након тога када су се на капији појавиле АГ, сестра његове снаје и њен супруг АЈ да је он свој ауто марке „Лада Нива“ утерао у двориште у рикверц и да су њих двојица заједно са комшијом од преко пута АБ који је иначе полицајац у Београду, заједно сместили АГ у „Ладу Ниву“ и он и Ратко су кренули да га одвезу у болницу и да су се у суседном селу у Великом Средишту сусрели са колима хитне помоћи и пребацили АГ у возило хитне помоћи а да су они наставили њиховим возилом ка Вршцу.

У својој одбрани на главном претресу од 21.09.2011.године окривљени АА изјавио је да признаје кривично дело које му се ставља на терет наводећи да негира да је насилно нанео повреду оштећеном јер је нож био бачена након што је нож погодио тело његовог сина, да сматра да је само пола сечива ножа ушло у тело, да је то видео, а да када је син кренуо руком да извади нож из тела и када се нагнуо према напред да је он гурнуо нож дубље у тело и након тога када га је вадио под косим углом да је направио још већу рану посебно што је нож био веома оштар и предложио је да се изврши реконструкција на лицу места. Такође је поновио да га је син два пута песницом ударио у пределу чела док су се налазили у кући и да су у питању били доста јаки ударци јер је он и физички јачи од њега.

Суд је спровео доказни поступак и саслушао је оштећену АН оштећену АБ, сведоке АГ, АЈ, АЛ, АМ, АК, АН, прочитао исказ сведока АО, саслушао вештака Др Љубишу Божића и вештака Др Ковачевић Ратка и вештака Ану Наиман, прочитао допунски налаз и мишљење вештака Др Ковачевић Ратка од 16.11.2011.године, саслушао сведока Др Илић Зорана, обавио реконструкцију критичног догађаја и прочитао записник о реконструкцији 2К.бр.92/11 од 15.11.2011.године, затим

прочитао допунски налаз и мишљење вештака Ане Наиман, поново саслушао вештаке Др Ковачевић Ратка и вештака Ану Најману и вештак Др Љубишу Божића, извршио увид у КДП 48/11, гардеробу коју је критичном приликом имао обучену окривљени, мајицу кратких рукава и панталоне, извршио увид у нож, те прочитао извештај ПС Вршац о крим. Техничком прегледу лица места УВ.бр.181/11 од 23.05.2011.године, извештај ПС Вршац о крим.техничком прегледу путничког моторног возила УВ.бр.183/11 од 23.05.2011.године, потврду ПС Вршац о привремено одузетим предметима од окривљеног АА од 23.05.2011.године, копију оружног листа број на име АА, копију оружног листа број на име АГ, извештај лекара специјалисте Опште болнице Вршац за окривљеног АА од 23.05.2011.године, налаз Завода за здравствену заштиту радника МУП Републике Србије о одређивању количине алкохола у крви оштећеног АГ број 1122 од 28.05.2011.године, записник о увиђају КРИ.бр.99/11 од 22.05.2011.године, обдукциони записник покојног АГ бр. 234-2-1780/11 од 23.05.2011.године, налаз и мишљење вештака Ковачевић Ратка и Ане Наимен, извештај ВМА Одељења за токсиколошку хемију о резултатима токсиколошко хемијске анализе крви и урина окривљеног АА бр. 895/11 од 15.07.2011.године, извршио увид у скицу лица места крим.техничке документације УВ.бр.181/11 од 22.05.2011.године и УВ.-бр.182/11, УВ.бр.183/11 од 23.05.2011.године, затим прочитао извештај Опште болнице Вршац за оштећену АН бр. 01-4/209-2 од 07.10.2011.године, допунски налаз и мишљење вештака Ковачевић Ратка од 16.11.2011.године, допунски налаз и мишљење вештака Ане Наиман од 12.12.2011.године, записник о реконструкцији 2К.бр.92/11 од 15.11.2011.године, извршио увид у две свеске крим.техничке документације сачињене приликом реконструкције и то: УВ. 487/11 од 15.11.2011.године и извршио увид у КДП 48/11 и нож одузет потврдом о привремено одузетим предметима од окривљеног и који је фотографисан на фотографији бр. 47 крим.техничке документације, па је суд након овако спроведеног доказног поступка и оцене свих изведених доказа и то како појединачно тако и у међусобној повезаности а ценећи при том посебно и саму одбрану и признање окривљеног утврдио следеће чињенично стање:

Окривљени АА рођен је .годне у месту Кална, Општина Црна Трава, живео је у Гудурици у ул. са супругом АВ сада покојним сином АГ његовом супругом АН и њихово двоје малолетне деце, сви заједно око 10 година, ћерка окривљеног АС удала се и напустила је кућу и живи са својом породицом.

Окривљени је до 04.07.2004.године имао проблема са алкохолом због чега се у три наврата у временским периодима од по два месеца лечио у неуропсихијатријској болници у Вршцу и од наведеног датума више никада није узео алкохол.

Дана 22.05.2011.године у око 19,00 часова у Гудурици окривљени је лишио живота свог сина покојног оштећеног АГ рођеног године тако што се у породичној кући која се налази у ул. у којој је живео заједно са супругом, сином покојним оштећеним АГ и његовом породицом, умешао у расправу која је започела између оштећеног који је био у алкохолисаном стању 2,00 промила алкохола у крви и његове мајке која га је спречавала да узме карабин и иде у лов јер је био под дејством алкохола и током које расправе ју је оштећени вређао и одгурнуо, због чега је и пришао оштећеном у намери да прекине свађу али пошто је оштећени и њега одгурнуо и ударио у пределу лица, запао је у стање реактивне

афективне напетости са садржајем афекта гнева средњег интензитета услед чега је његова способност да схвати значај свог дела и могућност да управља својим поступцима била смањена ли не битно, након чега је отишао у своју собу, из регала узео ловачки нож, вратио се до оштећеног који се налази у ајнфору куће и у тренутку када су били лицем у лице у стајаћем положају са удаљености од највише за дужину руке, снажно је замахнуо руком и ловачким ножем који је држао у руци убо је оштећеног у пределу грудног коша, након чега је оштећени извадио нож из грудног коша и са ножем у руци кренуо према окривљеном који се кретао – повлачио уназад, те је код степеница које из ајнфора воде ка улазним вратима у кућу дошло до пада окривљеног и оштећеног преко њега на бетонску подлогу и том приликом је окривљени АА у контакту са подлогом задобио лаке телесне повреде у виду нагњечења крвног подлива и огуљотине у пределу десног лакта, нагњечења и крвног подлива у пределу левог лакта, а од контакта са ножем који је држао оштећени раздерно нагњечну рану и крвни подлив у пределу трбуха, а оштећени АГ од пада и контакта са подлогом лаке телесне повреде у виду огуљотине на средини десног образа и огуљотине у доњем делу левог грудног предела, док је оштећена АН које је са оштећеном АВ пришла да подигне оштећеног са окривљеног док се нож налазио код оштећеног, задобила лаке телесне повреде у виду раздерно нагњечне ране десне потколенице, и на тај начин је окривљени убодом ловачким ножем у предео грудног коша нанео оштећеном тешке телесне повреде опасне по живот у виду пресецања бочне стране срчане кесе, десне преткоморе, средишњег дела дијафрагме, мишића петог међуребарног простора, потпуног пресецања шестог ребра и потпуног пробадања јетре, које повреде су нанете у склопу убодног канала чији почетак се налази на десној половини грудног коша и наставља се у доњи унутрашњи део, услед чега је дошло до крварења унутар десне грудне дупље и искрвављења и смрти оштећеног АГ на лицу места, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено.

Неуропсихијатријским вештачењем које је извршила комисија вештака професор Др Ратко Ковачевић неуропсихијатар специјалиста форензичке психијатрије и Ана Наиман, специјалиста медицинске психологије, спроведеним испитивањима утврђено је да је окривљени – испитаник особа просечних интелектуалних способности са пасивно зависном структуром личности и са развијеном токсикоманском зависношћу према употреби алкохола, сада у фази стабилне апстиненције. На плану личности откривамо пасивност дифузно емоционалну лабилност, низак праг на стресове и склоност ка импулсивном поступању у конфликтним ситуацијама. Иначе, когнитивне (сазнајне) функције испитаникове личности су просечне диференциране и уједначене без знакова органског дефицита.

На плану понашања испитаника, испитаник се презентира као особа која је усвојила патријархалан модел у примарној породици. Конзумирање алкохола повремено компромитује његово понашање, али лечење и сада стабилна апстиненција доприносе психолошкој социјалној рехабилитацији испитаника. Ретко испитаник запада у конфликтне ситуације када испољава неконтролисано деловање. Иначе, лонгитудинална анализа живота испитаника показује да он функционише као душевно здрава особа.

Анализом деликтне ситуације закључују да се испитаник у време извршења кривичног дела налазио у стању реактивне афективне напетости са садржајем афекта гнева средњег интензитета. Овај афект настаје у тренутку вербалног и физичког сукоба са оштећеним. Управо под утицајем афекта гнева испитаник предузима деликтне радње

које представљају суштину кривичног дела које му се ставља на терет. Имајући у виду личност испитаника и описано афективно стање да цене да су његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима у време извршења кривичног дела биле смањене до степена битног, али не битно. Испитаник је развио токсикоманску зависност према алкохолу али се сада налази у стању стабилне апстиненције, па му зато мера безбедности медицинског карактера није потребна. На бази напред наведеног мишљења вештак професор Др Ратко Ковачевић дао је и закључке да је АА особа просечних интелектуалних способности са пасивно зависном структуром личности и са развијеном токсикоманском зависношћу према употреби алкохола, сада у фази стабилне апстиненције. Да се у време извршења кривичног дела налазио у стању реактивне афективне напетости са садржајем афекта гнева средњег интензитета. Да способност испитаника да схвати значај кривичног дела и његове могућности да управља поступцима у време извршења дела биле су смањене до степена битног али не битно. Да се испитаник сада налази у стању стабилне апстиненције зависности од алкохола па му зато мера безбедности медицинског карактера није потребна.

Горе наведено чињенично стање суд је утврдио слободном оценом свих изведених доказа а које доказе је ценио сваки појединачно тако и у њиховој међусобној повезаности као и у повезаности као и у повезаности са одбраном окривљеног.

Одлучне чињенице које се односе на личност окривљеног суд је утврдио на основу самог његовог казивања, те како исте нису доведене у сумњу суд их је ценио као истините.

Одлучне чињенице које се односе на начин, време и место извршења кривичног дела на штету оштећеног АГ суд је утврдио на основу записника о увиђају Вишег суда Панчево КРИ.бр.99/11 од 22.05.2011.године, који садржи податке о лицу места, лицима затеченим на лицу места, траговима пронађеним на лицу места обележеним бројевима од 1 до 25, подацима о сведоцима, лекарима који су прегледали оштећеног, издатим налозима и предметима изузетим са лица места а које чињенице у потпуности потврђује и извештај о крим.техничком прегледу лица места УВ.бр.181/11 од 23.05.2011.године ПС Вршац са траговима црвене боје налик на крв у дворишту куће обележеним бројевима, 1, 3, 4, 7, 10, 12, 13, 15, 16, 17 и 18 који су фиксирани фотографијом и скицом и изузети са лица места уз помоћ стерилног штапића, затим пронађеним одевним предметима мајица и кошуља АГ са траговима црвене боје налик на крв и пронађеним са траговима црвене боје налик на крв пешкиром, мајицом, завесом, панталонама, пронађеним ловачким ножем пронађеним у орману спаваће собе, а који извештај садржи сем наведених и остале трагове који су наведени у записнику о увиђају а што је све документовано и скицом лица места, фотографијама крим.техничке документације УВ.бр.182/11 и УВ.бр.183/11 од 23.05.2011.године, те на основу записника о реконструкцији 2К.бр.92/11 од 15.11.2011.године са крим.техничком документацијом, фотографијама УВ.бр.487/11 од 15.11.2011.године (две свеске) и увидом у КДП 48/11 мајицу и панталоне и за које се окривљени АА на главном претресу од 23.03.2012.године изјаснио да их је имао обучене критичном приликом и ловачки нож који је окривљени препознао као средство извршења кривичног дела односно да је то нож којим је извршио кривично дело, као и на основу исказа оштећене АН да су дана 22.05.2011.године били са АГ и децом код њених родитеља и у викендици, да је АГ тамо пио ракију и шприцере, да се она са децом вратила колима, а АГ да је дошао пешице јер није

хтела да му да кључеве од кола, те су се договорили да када попије да она вози, да се он због тога изнервирао и наљутио, те да је по доласку кући ставила децу да се окупају и да је видела у дворишту АГ да иде у правцу гараже те је претпоставила да иде да узме пушку да иде у лов са њеним зетом, да је затим ушао у собу где су били свекар и свекрва и да је чула да из фиоке вади ствари те је претпоставила да тражи кључеве од кола, па је одлучила да оде у друго двориште како се не би свађали, да је отишла у друго двориште да нахрани свиње и да је на малом дрвеном сточићу у ајнфору видела пушку карабин, а када се враћала из другог дворишта да је уочила АГ који је стајао наспрам степеница које воде до улазних врата у кућу и када му је пришла да је уочила да је на подијуму испред улазних врата стајао АА када је пришла АГ и погледала у правцу његових груди да је видела да је крвав, мало му је ишла крв у пределу груди, да није видела да у грудима има нож и одмах се окренула према АА и рекла му: „видите шта сте му урадили“, да је у том тренутку АГ кренуо према бунару у доњем дворишту, наслонио се на капију, откопчао или поцепао кошуљу и када је она дошла до њега да је крв из његових груди прсала по њој, да је она потрчала до чесме да узме пешкир да му стави на груди и када се вратила он је већ био пао и тада је на његовим голим грудима видела да има рану у пределу груди и одмах је покрила пешкиром, да је он само два пута удахнуо и онда престао да даје знаке живота. Уједно је изјавила да се не сећа да је видела свекрву у дворишту док се ово дешавало и да на лицу места није видела никакав нож нити зна чиме је њен супруг био повређен и да не зна на који начин је она задобила повреду у пределу десне потколенице, те на основу исказа оштећене АВ

да када се АГ појавио да је од АН тражио кључеве од аута и да када она није хтела да му да онда се она умешала и рекла „шта ће му кључеви, да је и онако мало попио, где ће да иде“, те да је он њу ухватио у пределу надлактице десне руке, гурнуо је и рекао јој: „гони се у пичку материну, узми снају под руку и идите шетајте“, да је она покушавала да спречи АГ да иде у гаражу по пушку да би ишао у лов, да га је она одвраћала, пратила га до гараже док није донео карабин до ајнфора и ставио на један сто, а затим узео карабин са стола и треснуо га о бетон, да је она видела када је пукао кундак, затим кренуо ка гаражи где су биле остале пушке, да је из џепа извадио један метак, држао га у руци и рекао „мајку вам јебем све ћу вас побити“, да је она почела да вришти и он је поново ушао у кућу и стајао на прагу и када се АА дигао са стола и рекао му: „јеси ли ти нормалан, што плашиш децу“, да му је пришао АГ и два пута га песницом ударио у пределу чела, да је тачно видела како АА глава иде назал он оних удараца, након чега је АА ушао у собу, а када се она затекла напољу а АГ био у дворишту, да се на вратима појавио АА да је у једној руци имао нож и да је тај нож бацио у правцу АГ који се налазио неколико корака од њега можда 3 до 4 корака, да је тачно видела када се тај нож забо АГ у груди, да одмах после тога АА силази са степеница а истовремено АГ креће према њему и да је видела када је АГ срушио АА и пао преко њега и да се после тога више ничега не сећа и да се не сећа шта је после било са ножем и да се као кроз маглу сећа да је АГ касније пао у близини бунара, а уједно је оштећена навела да АГ никада раније није дигао руку на АА да су добро сарађивали и заједнички решавали породичне послове.

Горе наведено чињенично стање суд је такође утврдио и на основу исказа саслушаних сведока а чији искази се надовезују и допуњују на одбрану окривљеног и исказе напред наведених оштећених и то сведока АК који је изјавио да када је ушао у двориште а приближавајући се бунару да је видео како ноге вире из бунара, када је пришао ближе да је видео да је сав модар у лицу, го до појаса и да је у пределу груди приметио једну малу секотину и кад је питао АА шта се то десило и да му је АА одговорио „хтео је да нас побије, ја сам хтео да га уплашим и бацио сам нож, не знам

шта му би, све је хтео да нас побије по кући“ као и на основу исказа сведока АО да је одвезао снајку АИ до куће АА и када је дошао тамо и питао брата шта се десило да му је он рекао да се изгледа АГ упуцао пушком а када је кроз ајнфор ушао у двориште да је видео како АГ лежи поред бунара, да је нада била над њим, држала му један пешкир на грудима и да је она била сва крвава и да је видео АА како иде кроз двориште и рукама се држи за главу, те исказа сведока АИ која је изјавила да када је стигла код њих (АА) да је затекла АГ у дворишту поред бунара како је лежао а поред њега су били њен супруг АЈ и њена сестра АН и да је нешто пред поноћ тек сазнала да га је заправо АА убио ножем, као и исказа сведока АН који је навео да је његова ћерка АН живела у браку са АГ десетак година и да може да каже да сваки родитељ може само да пожели такав брак свом детету, да су критичног дана били у његовој викендици где су пекли једно јагње, пили и веселили се, да је АГ био изузетно расположен, да је био припит али да не може да каже да је био пијан, и да зна да се са АЈ договорио да иду у лов и да је тек у болници у Вршцу сазнао да је АА ножем повредио АГ те исказа сведока АЛ која се изјашњавала о чињеницама о којима је имала сазнања наводећи да су њега ћерка АН и АГ живели у веома складном браку и да је критичног дана била заједно са њима на викендици и да је АГ био припит, да су заједно изашли из куће, да АН није хтела да му да кључеве од возила, после чега је он пешке кренуо кући и да она не зна шта се тамо дешавало као и на основу исказа сведока АЈ који је навео да је покојног оштећеног АГ познавао дуги низ година јер су оженили две сестре, да су 22.05.2011.године провели цео дан заједно са тастовој викендици у Марковцу, да су пекли јагње, пили и цео дан провели заједно и са се са АГ договорио да након што се врате у Гудурицу заједно оду у лов, кад су дошли кући да га је звала супруга телефоном да зове хитну помоћ јер АГ није добро, да се он одвезао колима до њихове куће, да је видео у дну дворишта поред бунара како лежи АГ а над њим се нагнула супруга АН да је видео да је АГ без свести, да је имао пешкир на грудима, да је он почео лагано да га шамара јер је мислио да му је позлило и узео је пешкир са његових груди са намером да га натопи водом, те да је у том тренутку видео да на грудима има рану која није била од метка, да су на инсистирање окривљеног он, окривљени и АК убацили АГ у возило и кренули према Вршцу, сведок је такође навео да је тек у возилу сазнао да АГ није извршио самоубиство, да је окривљени причао да је хтео да га уплаши те да је у његовом правцу бацио неки нож.

Суд је ценио и казивање самог окривљеног АА и у потпуности је прихватио у делу где се окривљени изјашњавао о породичној ситуацији, својим проблемима са алкохолом због чега су у три наврата у периоду од по два месеца лечио у неуропсихијатријској болници у Вршцу, да од 04.07.2004.године више никада није узео алкохол. Такође је прихватио и одбрану окривљеног и у делу где је описивао дешавања критичног дана да су син АГ, снаја АН са децом били у викендици њеног оца, да се снаја са децом вратила раније а да је око 10 минута касније дошао АГ видно алкохолисан, да се између њих водила нека полемика, да је АГ у једном тренутку рекао „све ћу да вас побијем мајку вам јебем, запалићу вас“, да супруга АВ није хтела да га пусти напоље, да је он покушао да је одгурне од врата и да се тада умешао окривљени рекавши да се склони и да га пусти напоље и да га је тада оштећени ударио песницом мало јаче по сред чела што је њега изненадило те је одлучио да позове полицију, да је најпре потражио телефон а затим ушао у спаваћу собу, из фиоке регала узео његов ловачки нож, извукао из футроле и понео са собом са намером да заплаши АГ и да је по изласку из куће пошто га је попустио бес нож бацио на сто и да му је

тада пришао АГ и два пута га ударио мисли у главу а могуће и у горњи део тела и одгурнуо мало јаче, те да се он затетурао назад, рука му је прешла преко стола и нож му је доспео у руке и да је након тога видео када га је нож погодио у десну страну груди након чега је пришао АГ да му помогне и да је видео да је АГ десном руком ухватио нож за дршку и извадио га из својих груди, насрнуо на њега, мало га повредио у пределу стомака, да је он ишао уназад и код саксија пао уназад а АГ преко њега, да су пришле супруга и снаја и склониле га са стране, а да је он (окривљени) видевши нож поред себе узео нож, однео га у собу и вратио у футролу, а затим по изласку из куће узео карабин и проверио да ли у њему има муниције и констатовао да у њему није било муниције и да је затим уочио АГ који је лежао поред бунара. Суд је такође прихватио одбрану окривљеног и признање да је извршио кривично дело које је признање дато на претресу од 21.09.2011.године, као и препознавање ножа на основу непосредног увида којим је кривично дело извршено, а које је окривљени извршио на главном претресу од 23.03.2012.године где му је исти приказан као и у крим.техничкој документацији на фотографији број 47.

Суд је прихватило горе наведену одбрану и признање окривљеног јер су исти у сагласности и са исказима сведока оштећених АН и АВ који су и сведоци очевици критичног догађаја, јер сем незнатних разлика у њиховим исказима а које су без значаја за утврђено чињенично стање, њихови искази се међусобно надовезују и надопуњују и чине једну логичку целину. те суд није имао разлога да исте не прихвати. Ценећи исказе сведока АК, АО, АИ, АН, АЛ и АЈ суд је њихове исказе прихватио. Наведени сведоци изјашњавали су се о породичној ситуацији окривљеног и оштећеног и о дешавањима пре и након критичног догађаја односно извршења кривичног дела. Они су дали опис ситуације у којима су сами учествовали или које су сазнали или информације које су сазнали од окривљеног или оштећених, те пошто су њихови искази у тим деловима међусобно подударни а такође и са одбраном окривљеног и подударни и са исказима оштећених суд није имао разлога да истима не поверује, посебно што на исказе ових сведока није било никаквих примедби странака у поступку.

Суд није поверовао одбрани окривљеног АА у погледу начина извршења кривичног дела односно наношења телесних повреда оштећеном и то да је он ловачки нож налазећи се на степеницама улазних врата у кућу зафрљачио – бацио са удаљености од око 3 до 4 корака и да је тај нож погодио АГ у десну страну груди и да је отприлике само пола сечива ушло у тело а да када је син оштећени кренуо руком да извади нож из тела како се нагнуо напред да је он гурнуо нож дубље у тело, а када га је вадио под косим углом да је направио већу рану. Такође суд није поверовао исказу оштећене АВ да је окривљени бацио нож у правцу АГ и да је видела када се тај нож забо АГ у груди из разлога које је навео вештак судске медицине Др Љубиша Божић који је изјашњавајући се о врсти и тежини телесних повреда, механизму повређивања покојног оштећеног и узроку смрти навео да обзиром на констатовано обдукцијским записником да ако се прихвати позиција коју описује окривљени да се он налазио на степеницама у усправном положају и са руком која иде иза рамена у замаху да је онда покојни АГ морао бити у једном скоро паралелном положају свог горњег дела тела са подлогом односно да његово тело заклапа угао од скоро близу 90 степени, јер само такав положај би био положај његовог тела у коме је могуће нанети ову повреду, вештак је такође навео да се то теоретски не може искључити, али да би практично у таквој једној ситуацији глава била исто део тела који би био испред

повређеног дела тела односно испред убодног канала. Вештак Др Љубиша Божић који је присуствовао реконструкцији догађаја дана 15.11.2011.године приликом које је окривљени показао свој положај и положај оштећеног у моменту када је бацио нож према оштећеном, да су били удаљени 3,40 метара, да су били један према другом лицем у лице и да је оштећени АГ био у усправном положају, те је на главном претресу од 08.02.2012.године вештак Др Љубиша Божић навео да имајући у виду верификовано обдукцијом да критичном приликом сада покојни АГ није могао задобити повреду са описаним убодним каналом а да се при томе налазио у усправном положају јер се ради о врло интензивном повређивању унутрашњих органа, каналу у чијем склопу је као жилетом пресечно једно ребро, што све упућује на крајње директно и врло снажно деловање повредним оруђем. Уједно је на истом главном претресу вештак Др Љубиша Божић навео да овакву врсту повреде какву је критичном приликом задобио оштећени најлакше је нанети када онај који то чини се налази сасвим близу повређене особе и то чини ножем у снажном замаху јер само на тај начин убодни канал настаје у следу силе којом се повредно оруђе креће кроз тело и да најподеснији положај за наношење оваквих повреда јесте положај лицем у лице и блискост до дужине захвата руком повредним оруђем, а да у ситуацији када би покојни АГ био повијен горњим делом тела према напред, да би у таквој ситуацији глава била повијена и то би у таквом распореду тела дошло и до наношења повреде у пределу лица објашњавајући да он теоретски не може да искључи да је повреда могла настати бацањем ножа због карактера саме повреде, али да се ради о крајње малој вероватноћи да је повреда могла настати на тај начин. Такође је навео да што се тиче карактера повреда које су могле настати самоповређивањем, вештак је навео да што се тиче карактера наношења повреда критичном приликом онај који је извлачио нож из грудног коша повређеног АГ могао је евентуално да нешто прошири те повреде али да напомиње да је на обдукцији утврђен један след у повредама односно да је пружање тих повреда потпуно поклапајуће и да се оне надовезују једна на другу а да би настале повреде приликом извлачења морало је да се извлачи у истом смеру и да на обдукцији није утврђено да је повредно оруђе односно да је оштрицом ножа дошло до повређивања под неким другим углом осим оног који је утврђен у склопу убодног канала, да убодни канал није промењен извлачењем ножа, већ да је могуће да је дошло до евентуалног проширења неких од повреда али минимално, наглашавајући да је убодни канал нанет силом врло снажног интензитета са продором повредног оруђа односно ножа кроз кожу, поткожно ткиво и потпуно пресечено ребро али и срце, дијафрагма и јетра и наглашавајући да тако интензивне повреде ретко среће у пракси, односно да у овој позицији са овако врло великим упадним углом повредног оруђа у односу на тело се није сретао. Надаље изјашњавајући се на главном претресу од 23.03.2012.године на примедбе одбране поднете у писменом облику, вештак је навео да у склопу убодног канала нема повреда које би указивале на мењање смера дејства повредног оруђа и да не искључује да је дошло до повређивања приликом извлачења ножа из тела али је то могло бити у неком минималном обиму, да се повредно оруђе у оба смера кретало истом путањом без одступања ни лево ни десно, јер нема засецања ни на једном од повређених органа, такође да он не може искључити теоријску могућност таквог начина повређивања бацањем ножа али због разлога које је већ навео да сматрам да је то настало на начин како је већ објаснио и да том начину настанку повреда даје предност у односу на начин настанка повреда бацањем ножа. Такође након извршеног непосредно увида у нож који је документован и на фотографији бр. 47 крим. техничке документације вештак Др Љубиша Божић је навео да тај нож који му је показан на главном претресу са црном дршком и сечивом које је присутно само на доњем делу ножа представља подобно средство да се њиме нанесе повреда каква је

затечена код сада покојног AG појашњавајући да је ребро које се нашло на путу повредног оруђа пресечно као да је то жилетом учињено а то управо одговара опису ножа који је изузетно оштар, јер само такав нож са таквим особинама и довољно снажно замахнут може да нанесе управо овакве повреде.

Управо из свих горе наведених разлога које је навео вештак судске медицине Др Љубиша Божић суд није прихватио одбрану окривљеног нити исказ оштећене АВ да је оштећени AG задобио телесне повреде тако што је окривљени АА према њему бацио нож који га је погодио у груди, већ је суд начин настанка повреда прихватио онај који је навео Др Љубиша Божић а то је да су окривљени и оштећени били у стајаћем положају лицем у лице, да је удаљеност између њих била за дужину руке и да је до настанка повреда дошло на тај начин што је окривљени са ножем у руци снажно замахнуо руком и ловачким ножем убо оштећеног у пределу грудног коша. Суд је узимајући у обзир напред наведено становишта да је окривљени бранећи се на горе описани начин желео да умањи своју одговорност за почињено кривично дело, а такође а је сведок оштећена АВ сведочећи да је до настанка телесних повреда оштећеног дошло на тај начин што је окривљени према њему бацио нож који га је погодио у груди желела да не науди већ да помогне окривљеном и олакша његов положај пред судом, посебно у ситуацији када је већ изгубила сина сада покојног оштећеног AG

Одлучне чињенице које се односе на повреде које је критичном приликом задобио оштећени AG суд је утврдио на основу обдукцијског записника бр.234-2-1780/11 од 23.05.2011. године где је констатовано са исправком коју је вештак дао на главном претресу од 08.02.2012. године да уместо левог дела грудног коша треба да стоји десног дела грудног коша дакле где је констатовано у унутрашњем квадранту десног грудног предела са доњим полом на око 141,5 цм изнад равних табана и на око 3 цм лево од средње грудне линије налази се косо положена убодна рана промера 3 цм равних, глатких и лако крвљу подливених ивица и страна са горњим полом који је ближи средишњој линији тела. Рана са каналом смера према наниже унутра и лако уназад наставља каналом у склопу кога су пресечени кожа и поткожно ткиво, мишићи петог међуребарног простора и шесто ребро (потпуно) бочна страна срчане кесе, десна преткомора (на доње спољним делу у дужини од око 3 цм) дијафрагма и јетра у средишњем делу (дуж српастог лигамента) кроз коју се пружа убодни канал скоро читавом дебљином у тој регији (око 3 цм) где се убодни канала и завршава. На средини десног образа се налази цртасто – ускотракаста огуљотина налик на отворени ромбоид са горњом страном дужине 2,2 цм и горњом око 4 цм и у ком записнику је дато мишљење да је смрт AG насилна и наступила је услед искрварења а искрварење је последица истицања криви из рана на срцу и јетри које су нанете заживотно у склопу убодног канала врхом и оштрицом снажно замахнутог механичког повредног оруђа и на основу судско-медицинског вештачења вештака др Љубише Божића који је у истражном поступку и на главним претресима одговарајући и на питања странака и одговарајући на примедбе бранилаца дао детаљно и потпуно образложење налаза и мишљење наводећи да што се тиче интензитета повређивања односно силе која је коришћена за наношење повреде да се ради о сили врло снажног интензитета а што се осталих повреда оштећених тиче и то оштећеног AG у погледу поглавине лица и левог грудног предела да су исте могле настати и током агоније пада и контакта са подлогом.

Чињенице које се односе на повреде које је критичном приликом задобио окривљени АА у виду нагњечења крвног подлива и огуљотине у пределу десног лакта, нагњечење крвног подлива у пределу левог лакта и раздерне нагњечна рана и крвни подлив у пределу трбуха суд је утврдио на основу извештаја Опште болнице Вршца број протокола 4223 од 23.05.2011. године те исказа сведока др АР као и налаза и мишљења вештака др Љубише Божића, а такође и чињенице које се односе на повреде оштећене АН у виду раздерно нагњечне ране десне потколенице суд је утврдио на основу извештаја Опште болнице Вршца бр.01-4/209-2 од 07.10.2011. године, те налаза и мишљења вештака др Љубише Божића који се такође изјашњавао о врсти и тежини, правној квалификацији и о механизму настанка повреда и код окривљеног АА и оштећене АН, те како је налаз и мишљење вештака у односу на ове повреде у потпуној сагласности и са писменим доказима и то извештајима Опште болнице Вршац како током поступка на налаз и мишљење вештака у овом делу није било никаквих примедби суд није имао разлога да исти у потпуности не прихвати. Суд је у потпуности прихватио налаз и мишљење вештака др Љубише Божића и све писмене допуне које је вештак давао на више главних претреса који су горе наведени, његов налаз и усмене допуне су стручно дати и образложени засновани на правилима науке или вештине и подацима из списка и њиме је вештак у складу са наредбом суда о одређивању вештачења а и одговорима на питања странака као и на по стављене примедбе странака стручно аргументовано одговорио на сва питања релевантна за извођење чињеничних и правних закључака, посебно јер је у питању вештак специјалиста судске медицине овлашћен за давање таквог вештачења и да је у налазима и мишљењима детаљно описао повреде механизма, доношење повреда као правну квалификацију повреда како оштећеног АГ тако и окривљеног АА и оштећене АН, те суд није имао никаквих разлога да налаз и мишљење вештака и усмене допуне које је вештак дао на главним претресима у потпуности не прихвати.

Одлучне чињенице које се односе на урачунљивост окривљеног АА суд је утврдио на основу налаза и мишљења вештака специјалисте медицинске психологије Ане Наиман која је у свом налазу навела да форензичко психолошким испитивањем АА добијамо податке који указују на личност пасивно зависних карактеристика анксиозно и несигурно са редукованим самопоуздањем а чије су интелектуалне способности на нивоу солидног просека. И да анализа пројективног материјала указује на личност пасивних обележја емотивно зависно од подршке социјалног окружења и породице са фрустрационом нетолерантношћу у провокативним и стресним ситуацијама као и допунским налазима и мишљењима наведеног вештака и допунама које је вештака дала на главни претрес а такође и на основу писменог налаза и мишљења вештака професора др Ратка Ковачевића његовог допунског налаза и усмених допуна које је вештак дао на главним претресима а према чијем налазу и мишљењу а у који је инкорпориран и налаз и мишљење вештака Ане Наиман је констатовано да су спроведена испитивања показала да је испитаник особа просечних интелектуалних способности са пасивно-зависном структуром личности и са развијеном токсикоманском зависношћу према употреби алкохола сада у фази стабилне апстиненције. На плану личности откривамо пасивност и нужну емоционалну лабилност, низак праг на стресове и склоност ка импулсивном поступању у конфликтним ситуацијама. Иначе когнитивне (сазнајне) функције испитаникове личности су просечно диференциране и уједначене без знакова органског дефицита. На плану понашања испитаник се презентује као особа која је усвојила патријархални модел у примарној породици. Конзумирање алкохола повремено компромитује његово

понашање, али лечење и сада стабилна апстиненција доприносе психолошкој и социјалној рехабилитацији испитаника. Ретко испитаник запада у конфликте ситуације када испољава неконтролисано деловање. Иначе, логитубинална анализа живота испитаника показује да он функционише као душевно здрава особа. Анализом деликтне ситуације закључујемо да се испитаник у време извршења кривичног дела налазио у стању реактивне афективне напетости са садржајем афекта гнева средњег интензитета, овај афект настаје у тренутку вербалног и физичког сукоба са оштећеним. Управо под утицајем афекта гнева испитаник предузима радње које је представљају суштину кривичног дела које му се ставља на терет. Имајући у виду личност испитаника и описано афективно стање да цени да су његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима у време извршења кривичног дела биле смањене до степена битног али не битно. Испитаник је развио токсикоманску зависност према алкохолу али се сада налази у стању стабилног апстиненције па му зато мера безбедности медицинског карактера није потребна са закључцима који су наведени у писменом налазу и мишљењу да је АА особа просечних интелектуалних способности са пасивном зависном структуром личности и са развијеном токсикоманском зависношћу према употреби алкохола сада у фази стабилне апстиненције. У време извршења кривичног дела убиства налазио се у стању реактивне афективне напетости са садржајем гнева средњег интензитета. Способности испитаника да схвати значај кривичног дела као и његове могућности да управља поступцима у време извршења дела биле су смањене до степена битног али не битно. Испитаник се сада налази у стању стабилне апстиненције зависности од алкохола па му зато мера безбедности медицинског карактера није потребна. Вештак др Ковачевић Ратко је на главном претресу од 13.01.2012. године појаснио да афект представља интензивно краткотрајно осећање које је праћено телесним променим, конкретно афект гнева је такво стање осећања које је изазвано нанешеним злом односно таквим уверењем особе које је у афекту. Афект гнева по правилу покреће тренутне моторне реакције које представљају непосредни одраз актуелног психичког стања и да за форензичке потребе афект делимо према интензитету на афекте високог, средњег и слабог интензитета а да основни критеријум по коме диференцирамо на ова три стадијума јесте тренутно стање психичких функција особе која је у афекту и да је кључно стање свести афект гнева високог интензитета по правилу доводи до сужења свести до редукције опажања и до ослабљеног памћења односно упамћивања детаља догађаја, да код афекта гнева средњег интензитета немамо ове испаде у психичким функцијама, дакле свест опажања и упамћивања су очувани али се ипак ради о импулсивном поступању особе у афекту а да што се тиче односа афекта гнева и раздражености тај афект гнева чисто психијатријски односно психолошки феномен док је раздраженост правна категорија, да афект гнева може да буде основ за утврђивање раздражености извршиоца кривичног дела и да је услов за то да је афект гнева изазван понашањем оштећеног тј. нападом или вређањем на окривљеног а непосредно пре или током саме деликтне ситуације. Наравно да понашање оштећеног процењује суд, афект окривљеног процењује вештак психијатар а коначну процену постојања раздражености такође доноси суд. Вештак Ковачевић је такође навео да у конкретном случају афект гнева је једини садржај реактивне афектне напетости међутим реактивне афективне напетости у другим случајевима може садржавати и афект страха дакле афект гнева и афект страха су два афекта која могу да буду садржана у стању реактивне афективне напетости. Вештак је даље појаснио да афект гнева је постојао у време извршења кривичног дела јер је задатак вештака и био да процени душевно стање окривљеног у време извршења кривичног дела и његов однос према делу те да је задатак вештака био да оцене душевно стање извршиоца у време извршења дела и да као што је рекао афект

је краткотрајно стање које по правилу нагло настаје и брзо престаје и да о афекту закључујемо искључиво на основу понашања особе у афекту те да у конкретном случају стање свести окривљеног нема никакве везе са претходном породичном ситуацијом и да стање свести окривљеног у време извршења кривичног дела је тумачио на основу његовог сећања упамћеног детаља критичног догађаја и да на процену стања свести никако не могу да утичу други фактори као нпр. опис кривичног дела у правним актима у оптужници и другим актима. Вештак је такође навео да акумулација афеката чији је феномен када је особа изложена дејству више стресовних фактора од којих сваки изазива афекат међутим услов је да ти стресогени фактори делују у краткотрајном временском раздобљу тј. да следећи фактор делује у тренутку док још није прошао афект који је последица претходног стреса и да у конкретном случају није било феномена акумулације афеката. Вештак Ковачевић Ратко је на главном претресу од 14.03.2012. године одговарајући на примедбе бранилаца окривљеног навео да реч гнев се у судској психијатрији не употребљава да реч гнев означава афект гнева и да афект гнева је кључни садржај многим стањима код особа која изврши кривично дело а посебно кривично дело убиства, да је афект гнева кључни садржај јаке раздражености а јака раздраженост је кључни елемент при квалификацији кривичних дела убиства на мах, уједно одговарајући даље на примедбе које се односе на то да је код окривљеног постојао страх јер је оптужени био свестан претњи које је чуо вештак је навео односно нагласио да страх код оптуженог уопште није постојао и да та констатација браниоца није тачна јер свест о постојању претњи искључује афект тј. особа у афекту не може бити свесна претњи а уколико су оне упућене не може их адекватно проценити а уједно је вештак нагласио да овде у конкретном случају који је био предмет њиховог вештачења у питању је био афект гнева средњег интензитета услед кога је урачунљивост окривљеног била смањена али не до нивоа битног.

Суд је у потпуности прихватио налазе и мишљења сталних судских вештака др Ковачевић Ратка неуропсихијатра специјалисте форензичке психијатрије и Ане Наиман специјалисту клиничке психологије и њихове допунске налазе и мишљења и усмене допуне које су вештаци дали током главног претреса. Наведени вештаци су сваки у домену своје науке а након упознавања са списима предмета и извршених неопходних клиничких прегледа и испитивања окривљеног дали своје налазе и мишљења који су детаљно образложени при чему је налаз и мишљење вештака психолога инкорпориран у обједињеном налазу и мишљењу вештака неуропсихијатра професора др Ратка Ковачевића. Током поступка вештаци су дали одговоре и појашњења на сва питања страна, дали одговоре и на примедбе бранилаца и њихове налазе и мишљења и усмене допуне суд је у потпуности прихватио јер је суд става да су налазом и мишљењем и усменим допунама као и одговорима на питања странака и одговорима на примедбе странака вештаци одговорили на сва питања релевантна за извођење чињеничних и правних закључака.

Суд је управо из напред наведених образложења разлога зашто је у потпуности прихватио налаз и мишљење вештака др Љубише Божића и усмене и допуне које је исти дао на главним претресима као и разлога зашто је прихватио у потпуности налаз и мишљење вештака др Ратка Ковачевић и Ане Наиман и њиховог допунског налаза и мишљење и усмене допуне које су вештаци дали на главним претресима одбио предлог бранилаца оптуженог адвоката Милоша Василија и Журжована Октавијана за одређивање новог неуропсихијатријског и новог судско-медицинског вештачења јер суд сматра као што је то напред наведено да су вештачења која су обављена током поступка од стране вештака неуропсихијатра др Ратка Ковачевића и психолога Ане Наиман и

вештака судске медицине др Љубише Божића урађена стручно и квалитетно па су вештаци налазе и мишљења на адекватан начин допунили на главним претресима управо одговарајући на питање странака и да њихови закључци у налазима и мишљењима по ставу суда ни на који начин нису доведени у сумњу те да нема никаквог разлога за одређивање новог неуропсихијатријског и судско-медицинског вештачења.

Вршећу правну квалификацију дела суд је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви битни елементи бића кривичног дела убиства из чл.113 КЗ које чини „ко другог лиши живота“ и за које кривично дело је забрањена казна затвора од 5 до 15 година јер је окривљени на начин, у време и на месту како је то горе описано дана 22.05.2011.године у око 19,00 часова у Гудурици лишио живота свог сина покојног оштећеног АГ рођеног .године тако што се у породичној кући која се налази у ул. у којој је живео заједно са супругом, сином покојним оштећеним АГ и његовом породицом, умешао у расправу која је започела између оштећеног који је био у алкохолисаном стању 2,00 промила алкохола у крви и његове мајке која га је спречавала да узме карабин и иде у лов јер је био под дејством алкохола и током које расправе ју је оштећени вређао и одгурнуо, због чега је и пришао оштећеном у намери да прекине свађу али пошто је оштећени и њега одгурнуо и ударио у пределу лица, запао је у стање реактивне афективне напетости са садржајем афекта гнева средњег интензитета услед чега је његова способност да схвати значај свог дела и могућност да управља својим поступцима била смањена ли не битно, након чега је отишао у своју собу, из регала узео ловачки нож, вратио се до оштећеног који се налази у ајнфору куће и у тренутку када су били лицем у лице у стајаћем положају са удаљености од највише за дужину руке, снажно је замахнуо руком и ловачким ножем који је држао у руци убо је оштећеног у пределу грудног коша, након чега је оштећени извадио нож из грудног коша и са ножем у руци кренуо према окривљеном који се кретао – повлачио уназад, те је код степеница које из ајнфора воде ка улазним вратима у кућу дошло до пада окривљеног и оштећеног преко њега на бетонску подлогу и том приликом је окривљени АА у контакту са подлогом задобио лаке телесне повреде у виду нагњечења крвног подлива и огуљотине у пределу десног лакта, нагњечења и крвног подлива у пределу левог лакта, а од контакта са ножем који је држао оштећени раздерно нагњечну рану и крвни подлив у пределу трбуха, а оштећени лепојевић АГ од пада и контакта са подлогом лаке телесне повреде у виду огуљотине на средини десног образа и огуљотине у доњем делу левог грудног предела, док је оштећена АН које је са оштећеном АВ пришла да подигне оштећеног са окривљеног док се нож налазио код оштећеног, задобила лаке телесне повреде у виду раздерно нагњечне ране десне потколенице, и на тај начин је окривљени убодом ловачким ножем у предео грудног коша оштећеног нанео оштећеном тешке телесне повреде опасне по живот у виду пресецања бочне стране срчане кесе, десне преткоморе, средишњег дела дијафрагме, мишића петог међуребарног простора, потпуног пресецања шестог ребра и потпуног пробадања јетре, које повреде су нанете у склопу убодног канала чији почетак се налази на десној половини грудног коша и наставља се у доњи унутрашњи део услед чега је дошло до крварења унутар десне грудне дупље и искрвављења и смрти оштећеног АГ на лицу места, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено. Чињеница да је окривљени поступао са директним умишљајем да је био свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан забрањености дела произилази из саме његове одбране у којој признаје извршење дела односно признаје да је узео у руку пошто је претходно извукао из футроле оштар ловачки нож и њиме је затим како је то вештак др Љубиша Божић навео када је са оштећеним био у положају

лицем у лице удаљен од њега до дужине захвата руком и повредним оруђем – ножем снажним замахом односно силом врло снажног интензитета јер само на тај начин убодни канал настаје услед силе којом се повредно оруђе креће кроз тело односно горе описане телесне повреде услед којих је дошло до крварења и искрварења што представља непосредни узрок смрти при том је по ставу суда окривљени био свестан да снажним убодом изузетно оштрим ловачким ножем у пределу груди оштећеног где се налазе витални органи првенствено срце и јетра, затим дијафрагма може доћи до смрти оштећеног при чему је до смртног исхода и дошло као директна последица убода ножем који је оштећеном задао окривљени што све указује на постојање директног умишљаја окривљеног да оштећеног лиши живота.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције суд је окривљеном ^{АА} у складу са општом сврхом кривичне санкције из чл.4 ст.2 КЗ сврхом кажњавања из чл.42 КЗ а према општим правилима о одмеравању казне из чл.54 КЗ од олакшавајућих околности нашао да је породичан човек, пензионер, отац једног пунолетног детета, да се против њега не води други кривични поступак, да је својим искреним држањем и признањем омогућио да се поступак брзо и ефикасно реши, да је критичном приликом био смањено урачунљив али не битно док му је од отежавајућих околности нашао да је према сопственом казивању до сада кривично осуђиван пре двадесетак година због кривичног дела по питању саобраћаја, да је живота лишио свог рођеног сина, такође као отежавајућу околност суд је ценио и његово понашање после извршења кривичног дела односно чињеницу да током вођења кривичног поступка ни једним јединим гестом нити речју није показао жаљење нити да се каје због извршеног кривичног дела, да је суд узимајући у обзир и чињеницу да оштећене ^{АН} и ^{АВ} нису поставиле имовинско правни захтев, а кривично гоњењу су оставиле суду на оцену суд је окривљеног ^{АА} због извршеног кривичног дела убиства из чл.113 КЗ на штету оштећеног а његово сина ^{АГ} осудио на казну затвора у трајању од 12 година у коју се казну окривљеном урачунава време проведено у притвору по решењу истражног судије Вишег суда Панчево Ки.бр.51/11 од 24.05.2011. године који се рачуна од 22.05.2011. године од 21,30 часова и надаље и који може трајати до упућивања окривљеног у установу за издржавање казне али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Суд сматра да ће се изреченом казном затвора постићи сврха кажњавања предвиђена законом, да ће се изреченом казном утицати на окривљеног али и на друга да не чине ова и слична кривична дела, а чиме ће се по мишљењу суда постићи циљеви како појединачне тако и генералне превенције, а такође суд је става да се изреченом казном затвора на прави начин изражава друштвена осуда за извршено кривично дело, утиче на јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона.

На основу чл.206 ст.2 ЗКП суд је оштећене са имовинско правним захтевом упутио на парницу.

На основу чл.193 и чл.196 ЗКП суд је обавезао окривљеног да у корист буџетских средстава суда а на име паушала уплати износ од 15.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од укупно 164.002,95 динара а који укупни трошкови обухватају трошкове вештака Ане Наиман у износу од 36.567,50 динара, трошкове вештака Ковачевић Ратка у износу од 66.381,10 динара, трошкове вештака др Божић Љубише у износу од 45.800,00 динара, трошкове вештачења ВМА у износу од 8.040,00 динара, трошкове апотеке Панчево у износу од 814,35 динара и трошкове Окружног

затвора у износу од 6.400,00 динара као и да оштећенима накнадни трошкове због пуномоћника адвоката Николе Медаковића у износу од 212.500,00 динара, а све то у року од 15 дана по правоснажности пресуде и под претњом принудног извршења.

Уједно је суд на основу чл.354 ст.1 тач.1 ЗКП одбио оптужбу према окривљеном АА да је извршио кривично дело неовлашћено држање оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.1 КЗ по оптужници ВЈТ Панчево КТ.бр.41/2011 од 12.08.2011. године јер је изменом оптужнице поднеском КТ.бр.41/2011 од 07.03.2012. године ВЈТ Панчево одустало од поднете оптужнице у делу који се односи на кривично дело неовлашћено држање оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.1 КЗ, па је суд доносећи одбијајућу пресуду у смислу чл.206 ст.3 ЗКП оштећеног са имовинско правним захтевом упутио на парницу а на основу чл.197 ЗКП суд је одредио да се окривљени АА ослобађа обавезе плаћања трошкова кривичног поступка који се односе на ово кривично дело а који трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Записничар
Новаковић Зденка

Председник већа – судија

Сахтер Одреп с.р.
зто:

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема исте, Апелационом суду у Новом Саду, а путем овог суда.

ДНА

1. ВЈТ Панчево
2. окривљени АА – затвор Панчево
3. бранилац адв. Журжован Октавијан Панчево
4. бранилац адв. Василије Милош Панчево
5. оштећена АВ, 26335 Гудурица,
6. оштећена АН, 1 Гудурица,
7. пун . оштећених адв. медаковић Никола Вршац, Стевана немање 11 локал бр. 2

кал: 28.05.2012.година

срп: 10. 05. 12.
ММ